

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple embracing on a balcony overlooking the sea. The man is wearing a white shirt and a gold watch, and the woman is wearing a purple dress and large earrings. They are looking at each other and about to kiss.

Sharon Kendricková
Nevěsta
pod stromeček

SHARON KENDRICKOVÁ

NEVĚSTA
POD STROMEČEK

PŘEKLAD

LENKA TICHÁ

Milá čtenářko,

vždycky mě potěší, když se kromě příběhu s dobrým koncem v knížkách, s nimiž za Vámi každý měsíc přicházím, dozvím i něco nového. Když autorky zabrousí do oblasti lidského konání a jednání, o němž jsem nic nevěděl, a dají si tu práci, aby všechno vysvětlily.

Tentokrát takovou knížkou je příběh Tary Pammi-ové Software pro lásku, který vychází v edici Sladký život. Hlavní hrdinkou je totiž hackerka, která prolomí bezpečnostní pojistky v programu hlavního hrdiny. Takže autorka si musela leccos načíst o programování, hackování počítačů, bezpečnostních systémech a vůbec spoustě věcí, o kterých bychom nepředpokládali, že mají v romantických příbězích své místo.

A popsala to tak, že jsem všemu (nebo skoro všemu) rozuměl!

V minulosti už jsem se tak poučil o ekologii, burze, restaurování obrazů, výrobě parfémů a spoustě dalších věcí. A dozvědět se něco nového je vždycky fajn, ne?

Už jsem zvědavý, jak bude příběh pokračovat. Na Software pro lásku totiž příští měsíc naváže příběh nazvaný Smlouva s Italem, který je přímým pokračováním. A vše bude ještě o další měsíc později ukončeno třetím dílem série, pojmenovaným Chybička v plánu.

Doufám, že zvědavá jste i Vy, takže se budeme těšit spolu.

S láskou

Váš Harlequin

Sharon Kendricková

**NEVĚSTA
POD STROMEČEK**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
His Contract Christmas Bride

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Lenka Tichá

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Sharon Kendrick
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-7490-6 (EPUB)
ISBN 978-83-276-7491-3 (MOBI)
ISBN 978-83-276-7492-0 (PDF)

PROLOG

Drakon Konstantinou se rozhlédl. Nedokázal zakrýt znechucení, které ho zaplavovalo jako tmavý chladný proud, ale hned po něm následovaly lítost a pocity viny. Lítost, že nezasáhl dřív, a vina, že této hrozné tragédii nedokázal zabránit.

Počátek těchto strašlivých událostí měl kořeny v dávné minulosti, a ačkoliv se o to Drakon odjakživa urputně snažil, nemohl všechno ovládat. Někdy se zkrátka situace vymkne kontrole a člověk s tím nic nenadělá. Jeho bratr s manželkou zemřeli – a jako poslední svědek jejich zdegenerovaného životního stylu zůstalo po místnosti roztroušené jejich drogové „nádobíčko“.

Ale život jde dál.

Tento nesporný fakt mu potvrdil dětský pláč vycházející z vedlejšího pokoje a hned po něm uslyšel ženský hlas a blížící se kroky.

„Drakone?“

Do pokoje vstoupila jeho obchodní partnerka a Drakon jí pohlédl do obličeje. Zjevně nesvá k němu přistoupila i s drahocenným nákladem, jako by si nebyla jistá, co si má s nemluvnětem počít. *Vítej v klubu*, pomyslel si Drakon zasmušile.

„Jsi připravený, Drakone?“ zeptala se.

Nejradši by zavrtěl hlavou a pověděl jí, že na tuhle nejnovější povinnost, která ho zasáhla jako blesk z čistého nebe, připravený není. Rád by se ohradil, že už na bedra převzal tolik břemen jiných lidí, že si potřebuje dát pauzu. Jenže to možné nebylo.

Takže ano, zvládne to. *Dokáže* to. Jen ještě nepřišel na to jak.

Potřebuje ženu, to bylo jisté, ale když rychle zavzpomínal na ty, které by ochotně udělaly v podstatě cokoli, oč by je požádal, nenapadla ho ani jedna, která by se pro tu roli alespoň zčásti hodila.

A potom, jako odpověď na jeho zmatené myšlenky, mu v mysli neočekávaně vyvstal obličej. Obličej se světle modrýma očima v barvě hyacintů. Takové květiny vídal před pěknou řádkou let v Anglii na jaře pod stromy. To bylo ještě v opojných dnech předtím, než zjistil, jaký otec skutečně je a jak rád si užívá s prostitutkami.

Donutil se vrátit do přítomnosti a znovu si vybavil dívčí obličej. Nebyl krásný, ale laskavý. Pocítil nepatrný náznak touhy, ale povinnosti byly mnohem silnější. Poprvé za několik měsíců si dovilil myslet na Lucy Phillipsovou a hloubavě přimhouřil oči. Možná že je osud chytřejší, než si představoval. Možná mu odpověď celou tu dobu leží přímo před nosem.

„*Neh,*“ odpověděl a jeho výrazný řecký přízvuk se hlasitě rozlehl letním sídlem s mramorovými podlahami. „Jsem připravený.“

PRVNÍ KAPITOLA

Nejdřív ho Lucy nepoznala, ačkoliv, když o tom později přemýšlela, to bylo dost zvláštní. Přesto se vši silou snažila o tom *nepřemýšlet*. Ani o něm. Pokoušela se Drakona Konstantinoua vymazat z mysli asi tak, jako když držíte dietu a nechcete se soustředit na krémový dort, čokoládu nebo vánočku namazanou máslem.

Jen hloupá ženská by si chtěla pamatovat muže, který ji zasvětil do slastí rozkoše a pak se vytratil jako pára nad hrncem. Nebo vzpomínat na svou účast v něčem, co od začátku nemohlo být ničím jiným než beznadějným snem.

Přesto to *byl* on. Lucy s bušícím srdcem pootevřela hlavní vchod do svého domku, jak jí jen bezpečnostní řetízek dovolil, a pohlédla na tmavou siluetu stojící na schodech, ostře kontrastující s ohnivě oranžovým zimním západem slunce.

Zcela jistě to byl on. A jako první ji napadlo, jak moc se liší od muže, který ji svedl na krásném řeckém ostrově Prasinisos, jehož byl dokonce *vlastníkem*.

Nemohly za to jen jeho sklíčené rysy a sehnutá ramena, jako by na nich spočívala obrovská tíha. I černé vlasy měl delší, a místo aby byly úhledně zastřižené kolem obličeje, ebenové vlnky se dotýkaly límce jeho tmavého kabátu. Hranatou čelist porůstalo tmavé strniště.

Ačkoliv obvykle působil jako ze škatulky, nyní se zdálo, že svůj zevnějšek zanedbává. Udála se s ním překvapivá proměna. Najednou se Drakon Konstantinou podobal spíš rockovému zpěvákovi, který proflámoval celou noc, než mocnému ropnému baronovi a lodnímu magnátovi, jemuž celý svět leží u nohou.

Zaplavily ji nežádoucí pocity a pokožku měla v jednom plameni. Přesvědčovala se, že nesmí být tak přecitlivělá. Nedobírali si ji snad kolegové v nemocnici právě kvůli tomu? Jenže citlivost se nedá jen tak zapnout nebo vypnout, jako když pouštíte vodu z kohoutku. Její vzpomínky na Drakona byly rozporuplné... a *složitě*... a po jeho odchodu v ní přetrvávalo přesvědčení, že bude lepší, když ho už nikdy neuvidí. Tedy rozhodně alespoň pro ni.

Měla by zapomenout na tři nádherné dny i noci, po kterých ji už žádný jiný muž nemohl zaujmout, a pokusit se vrátit do vyjetých kolejí svého života, který jí po krátkém nahlédnutí do *jeho* světa připadal velice nudný.

Teď byl však tady a tvářil se zachmuřeně. Nemohla ho ignorovat, ani mu zabouchnout dveře před nosem s tím, že má plno práce – protože seprané džínsy a mikina s logem plaveckého klubu jasně naznačovaly, že to není pravda. Riskovala by tím, že bude vypadat zranitelně, a to kategoricky odmítala.

Dobře, připravil ji o panenství. Ne, opravila se Lucy příkře. *Odevzdala* se mu dobrovolně – s dychtivostí, která ji ohromila. A překvapila i jeho, pokud mohla soudit z jeho výrazu, když pronikal hluboko do jejího těla, zatímco venku se v měsíčním svitu stříbřité lesklo tmavomodré Středozevní moře.

Ale to, že spolu prožili několik vášnivých dní, které pak vyhořely jako rachejtle, ještě neznamená, že by se z nich měli stát nepřátelé. Nebo snad bláhově

očekávala, že ačkoliv pocházejí z úplně odlišných světů, navážou na nádherný sex důvěrným *vztahem*?

A přesto...

Odkašlala si a snažila se potlačit pošetilou naději, která v ní rostla, protože věděla, jak nesmyslné mužou naděje být. Povzbudí vás a pak s vámi znovu mrští o zem, přičemž vám způsobí ještě větší bolest než předtím. A té si už užila víc než dost. Nevytrpěla snad během osmadvaceti let víc, než si zasloužila?

Takže se přinutila k širokému úsměvu a promluvila, přičemž jí v chladném zimním vzduchu stoupala pára od úst. „Drakone. Tebe bych tu nečekala.“

Pokrčil statnými rameny. „Asi jsem ti měl nejdřív zavolat.“

Z jeho nenuceného tónu bylo zřejmé, že to ve skutečnosti vůbec nemyslí vážně. Jako by se každá žena měla zbláznit vděčností, že se ji řecký miliardář uráčil nečekaně navštívit. A tak se Lucy pokusila reagovat rozhořčeně. „Ano, to jsi tedy měl. Máš štěstí, že jsem doma.“

Povytáhl tmavé obočí. „Cože?“

Automaticky mu to začala vysvětlovat. Jako by snad musela něco dokazovat muži, který se ani neobtěžoval zvednout jí telefon a po jejich prodlouženém společném víkendu ji ani nezkontroloval, jestli je v pořádku.

„Cateringové firmy mají touhle dobou napilno. Pořádá se spousta předvánočních společenských akcí a normálně bych měla být v práci. Pokud si vzpomínáš, pracuju ve společnosti Caro's Canapés a teď o Vánocích lidi snědí víc jednohubek než kdy jindy.“

„Samozřejmě. Vánoce.“ Drakon při tom slově ztuhl. Připomněl si, že musí volit slova opatrně, což u něj nebylo zrovna běžné. Lidé mu vždy nedočkavě viseli na rtech, až ho to občas rozčilovalo. Jako

mnohé vlivné osobnosti vyžadoval podlézavost a zároveň jí potají opovrhoval.

Lucy však byla jiná. Odjakživa. Není to právě jeden z důvodů, proč tu dnes stojí? To, co se jí chystal nabídnout, by spousta žen přijala bez váhání, ale jenom Lucy pochopí, v čem tkví hlavní smysl.

Jenom Lucy přijme omezení, která z jeho žádosti vyplývají.

Ale nejdřív ho do své malé pevnosti musí vůbec pustit. Upřel pohled na řetízek, který byl stále pevně natažený v mezeře ve dveřích, a nechápal, proč ho už dávno neuvolnila.

„Můžu jít dál?“ pobídl ji.

Chvíli bylo ticho. Ne tak dlouhé, aby vyznělo urážlivě, nicméně si té pauzy překvapeně všiml a pocítil nepatrný záblesk nesmyslného podráždění.

„Proč ne?“ pokrčila nakonec rameny.

Přihlížel, jak rachotí s řetízkem. Pak otevřela dveře a ustoupila, aby mohl vejít. Všiml si, že si od něj udržuje odstup, ale v tom ohledu se jí asi nemohl divit. Po tom překvapivě erotickém románku, který se mezi nimi v létě odehrál, se nezachoval zrovna nej líp a dlouho se pak proklínal za to, že ho vůbec dopustil. Nechápal, proč jednal tak netypicky, protože milenky si většinou vybíral stejně pečlivě jako auta – a žena jako Lucy Phillipsová by se normálně do jeho výběru vůbec nedostala.

Nezavolal jí, ani ji nepozval na další rande, protože jaký by mělo smysl vést nesmyslné telefonáty, kvůli nimž by si pak v hlavě spřádala nespílitelné sny o budoucnosti? Byla až příliš nezkušená na to, aby se stýkala s bezcitným mizerou, jako byl on.

Snad posté uvažoval, co ho vlastně vedlo k tomu, aby pozval dívku, kterou znal ze školních let, na svůj řecký ostrov. Hluboko uvnitř však odpověď znal.

Nebylo to kvůli tomu, jak se na něj dívala světle modrýma očima, ani jak se červenala, když ho po tolika letech znovu uviděla. Dokonce za to nemohlo ani její podivně staromódní chování, které se projevovalo téměř ve všem, co dělala – od účesu až po zdvořilé odmítnutí, když jí po schůzce nabídl odvoz domů a Lucy poukázala, že by si kvůli tomu zajel spoustu kilometrů. Ten přístup ho nepochybně fascinoval.

Ve skutečnosti ji však pozval, protože mu jí bylo líto. Byla pracovitá, měla hluboko do kapsy a prožila těžké časy. A přesto ji svedl, i když ani zdaleka nebyla typem žen, které si obvykle vybíral za sexuální partnerky.

Z důvodů, které měly kořeny v hluboké minulosti, nikdy nebyl opravdový sukničkář. Říkalo se o něm, že vzbuzuje respekt a vůči ženskému půvabu je lhostejný.

To pochopitelně nebyla pravda. Lhostejný vůči němu nebyl ani trochu. Miloval sex stejně jako každý jiný vitální muž, ale k tomu, aby ho žena zaujala, potřeboval víc než jen fyzickou přitažlivost.

Za svůj život mohl mít snad každou ženu, na jakou by ukázal prstem, ale byl příliš vybíravý. Když už nějaký vztah měl, dával přednost zkušeným partnerkám, které byly stejně protřelé jako on a byly ochotné experimentovat. Inteligentním ženám, které se víc soustředily na kariéru než na manželství a sex byl pro ně pouze příjemné rozptýlení. Ne tak jemnému, něžnému a užaslému stvoření, jako byla Lucy Phillipsová.

Když to mrazivé zimní odpoledne zavřela dveře, konečně si ji mohl pořádně prohlédnout. Nikdo na světě by ji nepopsal jako krásku, ale měla lesklé hnědé vlasy, čistou pleť a upírala na něj zastřené modré oči, které ho znepokojovaly...

Přimhouřil oči. Ano, postavu měla sice vytvarovanou mládím a fyzickým cvičením, ale šedé džínsy její siluetu nijak zvláště nepodtrhovaly a zářivě červená mikina s vyšitým znakem delfína hned pod ramenem maskovala svůdné křivky jejích ňader.

Najednou nedokázal potlačit vzpomínku na její bradavky, růžové vrcholky s příchutí kokosového opalovacího krému, které se pod jeho pátravými ústy dychtivě vztyčily. Zmocnilo se ho silné vzrušení a pomyslel si, jak moc by se v ní chtěl znovu ztratit.

Potom ho příval studu přiměl k úvaze, proč sakra v takovouhle chvíli myslí na sex.

Neustále přítomné pocity viny se neodbytně přihlásily a Drakon zavrtěl hlavou, aby si ji pročistil. *Soustřed se, poručil si rázně. Soustřed se. Mysli na to, proč tu jsi. Na jediný důvod, který tě sem přivedl.*

Rozhlédl se a uvědomil si, že stísněné rozměry a očividně omezené investice do domu, který Lucy zdělila po matce, mu nahrávají do karet. Ale ještě než jí svůj návrh předloží, musí ji uklidnit, aby se přestala tvářit tak napjatě. Což vzhledem k tomu, jak se na něj dívala – tak ostražitě, jako by do jejího malého obýváku právě vlezl had z nedalekého říčního břehu –, nebude jednoduché.

Překročil řadu bot, které byly úhledně postavené u vchodových dveří, a pohlédl na vázu s cesmínou, jejíž jasně červené bobule barevně ladily s polštáři rozloženými na pohovce.

V krbu plápolal oheň a prosycoval pokoj vůní jabloňového dřeva. Všechny předměty v místnosti, staré a s láskou opatrované, byly naleštěné a zářily jako zrcadlo. Na čestném místě na stěně visely dvě fotografie, na kterých byli muži v uniformě.

Drakon pocítil náznak bolesti a nevíтанého pochopení. Přesto se přinutil soustředit na pozitiva. Na

budoucnost, ne na minulost. Protože pouze na ní záleží, připomněl si rázně. Jen budoucnost je důležitá.

„Máš to tu hezké,“ okomentoval místnost poznámkou, která do jeho společenského slovníku většinou nepatřila.

Lucy podezíravě přimhouřila modré oči, jako by mu nevěřila. Utahoval si z ní tím, že poměřoval její domeček se svými rozlehlými sídly?

Ale *myslel* to vážně. Nikdy předtím v tomhle domku u řeky nebyl, ale častokrát kolem něj proplouval na veslici, když se jako student uznávané anglické internátní školy zúčastnil závodů ve veslování. Její matka pracovala ve škole jako zdravotnice. A pro chlapce, kteří byli tak daleko z domova, ten domek symbolizoval domov.

Vzpomněl si, jak každé Vánoce vídal v okně pohádková světla a věnec na dveřích. A jak v teplých letních měsících, kdy na břehu mezi stromy bujelo zelené rákosí, slyšel otevřenými dveřmi smích. Dnes však, jak si všiml, tu žádný vánoční věnec nebyl.

„Mým potřebám to tu úplně vyhovuje,“ pronesla trochu upjatě.

Její slova zněla obranně a než jí Drakon znovu pohlédl do očí, zadíval se na její levou ruku bez prstýnku. Bylo nepravděpodobné, že by se její rodinné poměry od léta změnily, ale člověk nikdy neví...

„Bydlíš tu sama?“

Mírně sraštila čelo. „Ano.“

„Takže... nemáš přítele?“

Do tváří se jí vlilo horko. „Do toho ti nic není.“

„Takže nemáš?“ trval na svém.

Zčervenala ještě víc. „Ne, vlastně ne. A není to tvoje věc,“ pokračovala popuzeně. Pak se do jejích očí vloudila zvědavost. „Tak co po mně vlastně chceš, Drakone? Objevíš se tu bez varování a začneš mě

zpovídat z osobního života, i když jsem o tobě několik měsíců neslyšela. Promiň, že jsem zmatená. Jel jsi náhodou kolem a zastavil ses tu na návštěvu?“

Zavrtěl hlavou. Předem si promyslel, co jí poví. Přál si, aby to vyznělo věcně jako praktický problém, který právě teď řeší. Ale netušil, že až ta slova skutečně vyřkne, budou v jeho ústech chutnat jako jed.

„Ne. Není to náhoda. Přijel jsem za tebou schválně. Jde o Nika,“ pronesl zastřeným hlasem. „Zemřel.“

Lucy zmateně zamrkala, protože jeho slova nedávala smysl. Niko byl Drakonovo dvojče, divoký, nepředvídatelný a přelétavý bratr. Odjakživa plnil novinové titulky skandálními výstřelky, a i když to bylo neuvěřitelné, skoro ho třikrát vyloučili ze školy. Ale navzdory lehkomyšlnosti byl plný života. Proboha, pamatovala si, že životem přímo *pulzoval*.

„Jak to myslíš?“ vypravila ze sebe, ale vzápětí ji napadlo, jak může s ohledem na vlastní zkušenosti položit tak naivní otázku. „Co se mu proboha stalo?“

Drakon zkřivil obličej a v tu chvíli jí bylo zcela jasné, že mluví pravdu.

„Předávkoval se drogami,“ odpověděl. „Před měsícem.“

Lucy zalapala po dechu, zalétla si rukou k ústům a srdce se jí divoce rozbušilo. Jak mohla být tak hloupá? Copak sama dobře nevěděla, jak snadno můžou mladé životy vyhasnout? Myslela si snad, že je Drakon Konstantinou vůči bolesti a ztrátě imunní jen proto, že patří mezi nejbohatší lidi na světě, létá po celé zeměkouli v soukromém letadle a vyjednává dohody, aby ještě zvýšil svoje už tak obrovské jmění?

Nejradši by k němu přistoupila, objala jeho napjaté tělo a utěšila ho stejně, jako v minulosti utěšovala bezpočet truchlících příbuzných v nemocničních pokojích. Ale tohle s lidmi udělá sex. Všechno změní.

Už nikdy se nemůžete dotknout bývalého milence a předstírat nezaújatost, i kdybyste nezaújatí byli.

„Drakone,“ zašeptala a z jeho bledých rysů a utrápených očí vyčetla, že je hluboce otřesený. „To je mi moc líto. Nevěděla jsem o tom. Nechceš si sednout? Přinesu ti něco k pití.“ Roztržitě se rozhlédla a vzpomínala, jaký starý alkohol má ve skříňce. „Myslím, že tu někde mám trochu whisky...“

„Nechci alkohol,“ odpověděl příkře.

Přikývla. „Dobře. Tak ti uvařím čaj. Silný a hodně sladký. Přesně to potřebuješ.“

K jejímu překvapení nic nenamítal, jen se zabořil do křesla u krbu, které vypadalo až příliš křehce, aby uneslo jeho statnou postavu. Lucy odběhla do kuchyně, ráda, že se má čím zaměstnat a rozptýlit roztěkané myšlenky. Ale ruce se jí trásly tak, že když vytahovala z kredence hrnky a podšálky, porcelán hlasitě cinkal.

Zhluboka se nadechla a čekala, až se voda v konvici začne vařit. Jak to, že si hned na začátku neuvědomila, že se něco stalo? Copak se ještě nenaučila číst řeč těla? Nedával snad pohled na Drakona jasně najevo, že oplakává ztrátu jediného sourozence?

Místo toho se sobecky soustředila na vlastní potlučené ego, kterého se dotklo, že ji po víkendu plném divokého a naprosto nečekaného sexu pustil k vodě. Co na tom ve světle toho, co jí právě pověděl, záleží?

Připravila čaj, zvedla tác a pak svráстила čelo, protože stále nenašla odpověď na naléhavou otázku.

Proč jí to vlastně přijel říct?

Pomalou a zmateně se vrátila do obývacího pokoje. Obrátil se k ní s tak tvrdým výrazem, že se ho na jedinou lekla. Jeho kamenný pohled naháněl hrůzu a černé oči, ze kterých čišely krutost a chlad, jí jasně říkaly: *Do svého nitra tě nepustím.*